

азъ часто сжмъ ти расказвалъ за моето пѣтуване отъ Нивѣиѣ въ Мидійскѣ-тѣхъ земляхъ, когато мя проводи татко ми еще дору бѣхъ младъ. Азъ подъ Божіе-то рѣководство, кѣту испълнихъ вѣрно татковѣ-тѣхъ си волюхъ, дълженъ бѣхъ да ся върнѣхъ въ отечество-то си, за туй тръгнахъ съ голѣмѣхъ радостъ кѣмъ татковѣ-тѣхъ си домъ. Пѣть-тѣ бѣше труденъ презъ пѣсчливы-тѣхъ пустины и дивы горы; нѣ мысль-та за татка и отечество-то ми напълнеше ми сѣрдце-то съ мѣжество и укрѣпяваше уморено то ми тѣло. Азъ удвоихъ крачки-тѣхъ си и, кѣту стигнахъ тукъ, паднахъ въ обятія-та на татка си.

Тукъ обзели жестоки-тѣхъ мѣжи умирающаго Товія; нѣ той ся усмихналъ и рекълъ: и що значи смѣртный баша предъ вѣчныя? Не мя ли рѣководи въ живота ми? Не ми ли проваждаше ангела си въ опасно и печально время? Оставилъ ли мя е сега на пѣтя? Не! моето странствованіе си свѣршва: азъ ся вращамъ въ отечество-то си.

Подиръ тѣзи речи Товій благословилъ сынове-тѣхъ и внуцы-тѣхъ си, и издѣхналъ на рѣцѣ-тѣхъ Азаріевы. Тѣ го погрѣбли, и сичко-то Товіево племя ходило въ правый, непорочный пѣть, презъ живота си.

6. БОЖІЕ-ТО СЖЩЕСТВОВАНИЕ.

Не трѣба много издирванія и трудны умодренія, за да познаймы що е Богъ. Стига само да си дигнимы очи-тѣхъ на горѣ и да видимы небеснѣ-тѣхъ безкрайнѣ пространность,